

A PEU
DE CARRERCATALINA
GAYÀ

JONATHAN GREVSEN

►► Uns banyistes despullats prenen el sol, ahir a la platja de Sant Sebastià.

Despullats i sense Photoshop

L'home està furiós. Atura la partida de petanca que disputa amb sis companys del Club Natació Atlètic Barceloneta i em diu que aquells d'allà –i assenjala amb el dit el grup de banyistes que practiquen nudisme a la platja de Sant Sebastià– «haurien d'anar-se'n a la Mar Bella. Són davant del club i aquí hi ha nens». L'home llueix un banyador negre de licra que algú va posar de moda a la Barceloneta ja fa molts anys i que no s'acaba de saber per què ha sobreviscut. Els seus companys de joc estan «absolutament d'acord» amb ell. Un d'ells explica que, en realitat, ni aquesta platja «ha sigut mai nudista ni fa tant que aquests són aquí».

Després de balucejar una estona, l'home es dirigeix a les dutxes fent gestos. Una dona empolaina la filla. Al costat, hi ha un home nu que es neteja les cames. El del banyador negre, que s'ha presentat a si mateix com a veí de la Barceloneta, li crida: «Porc, porc».

La nena mira la seva mare amb cara espantada. La dona no diu res i el nudista abaixa el cap i se'n va. No acabo d'entendre si el nudista era allà per provocar el del banyador o si

realment necessitava treure's la pols –el que té aquesta platja urbana mai serà sorra– dels peus.

Aquesta escena passava dimarts al matí, però ja fa dos mesos que els ànims estan caldejats en aquest punt fins ara discret del litoral barceloní. Aquí hi ha dos bàndols de difícil reconciliació. Els que diuen que fa 19, 20, 30 anys que són en aquest raconet de la platja practicant «naturisme» i «sense molestar ningú», i els que sembla que no suporten

«Aquí hi convivim banyistes amb banyador i sense», diu Elvira Santiago

un cos nu a la vista. A mi, entrevistat gent despullada, és veritat, em provoca una mica de timidesa, però m'acosto al grup.

«Ja fa uns 10 dies va venir la Guàrdia Urbana. Ens va demanar que ens vestíssim. Érem pocs i ho vam fer», diu **Elvira Santiago**.

De manera natural, es forma un grup de gent i s'apunta que fins i tot van posar una multa a algú». Aques-

ta multa no identificada va escalfar, malgrat els núvols de juliol, la platja. Van començar les mobilitzacions i fins i tot es va crear una plataforma. Es van recollir firmes. Diumenge passat hi va haver *plantada* de pancartes a la sorra.

En una s'hi podia llegir la principal reivindicació del grup: «Vull seguir sent la platja de tots i de totes». ¿Per què no anar a la Mar Bella? «Estem en contra dels guetos. Aquí hi convivim banyistes amb banyador i sense. ¡Diuen que som impúdics en ple segle XXI!», es queixa l'**Elvira Lorena Pérez** li dóna la raó i **Carles Fernández** s'uneix a la xerrada i em demana que parli amb els banyistes en banyador.

Pel passeig marítim hi passa la Guàrdia Urbana muntada sobre cavalls blancs. El Vela darrere, les gandules, el passeig..., una imatge idíl·lica. Aquest cop, els guàrdies passen de llarg. Diumenge, una altra vegada, *sembraran* la platja de pancartes.

«La llibertat de les platges»

► Jo m'allunyo vestida i m'aturo davant una parella d'uns 70 anys en banyador. Resulta que són turistes. En banyador, **Lauro García** elogia «la llibertat de les platges de Barcelona».

Jo em quedo pensant que la majoria dels cossos de la gent que he vist o entrevistat eren de persones de més de 55 anys. En pocs llocs en aquesta societat de Photoshop es poden veure cossos que són mapes de vides. ≡

apiedecalle@elperiodico.com